

Arrest

nr. 198 875 van 29 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te behoren tot de Leysan-clan (< Mirifle). U beweert te zijn geboren op X 1999 in Toosweyne in het district Berdale in de provincie Bay. U woonde daar samen met uw moeder, oom M. en tevens tweede echtgenoot van uw moeder, 9 broers en (half)zussen tot uw vertrek. Uw familie had een boerderij in een nabijgelegen dorp. Uw vader die de boerderij samen met zijn broer Ab. onderhield, verkocht de groenten in een winkel in Mogadishu, waar hij in 2008 in onbekende omstandigheden werd vermoord. Nadien zorgde Ab. alleen voor de boerderij. U ging naar de Koranschool en leerde met de hulp van uw moeder thuis een beetje lezen en schrijven.

Na de dood van uw vader werkte uw moeder thuis als vroedvrouw. Vrouwen die op het punt stonden te bevallen werden met de taxi naar uw huis gebracht door een man genaamd Ah.. Terwijl uw moeder de vrouwen bijstond, bleef Ah. bij u thuis wachten. Tijdens die momenten testte hij uw kennis van de Koran en die van uw broers en zussen. Al snel werd duidelijk dat u goed scoorde, waardoor Ah. uw moeder voorstelde om u assistent van de lokale koranleraar te maken. Uw moeder stond hier weigerachtig tegenover omdat ze uw hulp thuis goed kon gebruiken. Daarom stelde Ah. voor om u op een andere manier, als informant, in te schakelen. De bedoeling was dat u hem zou informeren over mensen die bedevaarten deden naar het graf van een religieuze man uit de streek, wat sinds de komst van Al-Shabaab verboden was. Een week later kwam Ah. weer bij u thuis. Dit keer samen met andere mannen. Ze deden opnieuw het zelfde voorstel, wat uw moeder opnieuw probeerde af te slaan. Uw moeder discussieerde met de mannen en rondde het gesprek af door te zeggen dat ze hierover met uw oom moest spreken. De mannen gingen weg en verwachtten dat u Ah. uw beslissing zou overmaken. Na overleg met uw oom M. regelde uw moeder dat u naar uw oom Ab. zou gaan die in het naburige Buulo Yusuf woonde. Drie dagen nadien vertrok u naar uw oom Ab.. Iets meer dan een week later kwamen de mannen bij uw oom langs. Ah. gaf uw oom een derde optie: als hij niet wilde dat u assistent of informant werd, zou hij u huwen. De discussie tussen uw oom en Ah. liep hoog op. Ah. ging boos weg, maar kwam vier dagen later terug met vier gewapende mannen. Uw oom werd toen voor zijn deur in elkaar geslagen. Zijn vrouw en u die binnen waren, liepen naar buiten toen hij begon te schreeuwen. Op dat moment grepen de mannen u vast en sleurden ze u in de auto. U viel flauw. Toen u weer bij bewustzijn kwam, bevond u zich in het huis van Ah. samen met zijn kinderen. Zonder het goed en wel te beseffen was u met hem gehuwd. Het werd u daar duidelijk dat hij deel uitmaakte van Al-Shabaab. Een week later ging Ah. met uw oom praten. Uw oom weigerde nog steeds om u uit te huwelijken aan hem, waarop Ah. besloot zich te excuseren bij uw oom en u voor enkele dagen naar hem terug te brengen om vervolgens uw hand te vragen. Uw oom was van plan om zijn huwelijksaanzoek niet langer te weigeren na wat er gebeurd was. U smeekte uw oom u niet te laten uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab, waarop uw oom besloot om u het land uit te smokkelen. Samen de vrouw van uw oom ging u naar Mandera, waar familie van haar woonde. Na uw vertrek werd uw oom vermoord door Al-Shabaab.

U reisde verder door naar Nairobi en nam daar het vliegtuig naar een u onbekend land. U kwam op 6 juli 2015 aan in België en vroeg op 7 juli 2015 asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS I en II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Toosweyne in het district Berdale in de provincie Bay. Uw kennis van uw beweerde dorp en regio van herkomst is op verschillende vlakken weinig accuraat, beperkt en niet doorleefd.

Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast is door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij uw asielaanvraag op 7 juli 2015 verklaart u te zijn geboren op 17 maart 1999 en minderjarig te zijn (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 2). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar teruggebracht naar 1993. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 24 juli 2015 blijkt immers dat u op 9 juli 2015 een leeftijd had van "meer dans [sic] 18 jaar, waarbij 22,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is." Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts vertonen uw verklaringen over de **geografie** van uw streek van herkomst een ingestudeerd karakter. Wanneer u gevraagd wordt naar de dichtstbijzijnde dorpen bij Toosweyne, somt u een resem dorpen op in een straal van 10 kilometer rond uw dorp. U kunt de opgesomde dorpen juist situeren ten opzichte van Toosweyne aan de hand van de windrichtingen (CGVS I, p. 6-7). Dit is echter niet zo evident aangezien u enerzijds beweert geen formeel onderwijs te hebben genoten en anderzijds amper uw dorp te hebben verlaten. Zo zou u tijdens gevechten in Toosweyne in 2014 een maand lang in Berdale hebben verbleven en daarnaast één enkele keer naar Buulo Yusuf zijn gegaan waar uw oom Ab. woonde (CGVS I, p. 5-6, 26). Dat u verder afgelegen dorpen zoals Iskari en Dhejille Masbadane, die niet in de onmiddellijke buurt van uw dorp liggen en waar u ook nooit bent geweest, in de juiste windrichting kan situeren, is dan ook verwonderlijk. Gevraagd naar de reden dat u de door u vernoemde dorpen kent, antwoordt u dat u ze van uw moeder hoorde, wanneer ze de dieren er naartoe brachten of naar de boerderij namen (CGVS I, p. 7). Wanneer er op het einde van de gehoren nog een aantal dorpen ter sprake komen, blijkt dat u deze plaatsnamen niet herkent of niet correct kunt situeren. Zo herkent u Kurtun wel als naam van een dorp, maar weet u er verder niet veel over te vertellen. U denkt dat Kurtun Toosweyne is en dat Fool Feyle een dorp is dat op de weg tussen Toosweyne en Baidabo ligt. Fool Feyle ligt echter op de weg die van Berdale naar Qansah Dheere gaat en ligt vlakbij het dorp Abrane, dat u zelf ter sprake brengt (CGVS I, p. 27-29). Beide dorpen liggen onmiddellijk ten zuiden van Toosweyne op de weg die ook langs Toosweyne passeert, in tegenstelling tot het door u genoemde Iskari, dat verder van Toosweyne aflight dan Fool Feyle en Abrane en op een andere weg ligt die niet langs Toosweyne gaat. Kurtun bevindt zich eveneens ten zuiden van Toosweyne en is een plaats van strategisch belang. In het jaar voor uw beweerd vertrek uit Somalië duikt de plaatsnaam verschillende keren op in de persberichten als checkpoint van Al-Shabaab en vervolgens als basis van de Amisomtroepen van Ethiopië. In het licht van deze informatie is het weinig aannemelijk dat u nooit eerder over dit dorp zou hebben gehoord en al evenmin geen idee hebt van de ligging. Gal-gal, de naam van een gebied tussen War Garasle en Toosweyne, herkent u als een dorp, maar u hebt geen idee waar dit dorp ligt (CGVS II, p. 12; zie kaarten en informatie in het administratieve dossier).

Over de ligging van de dorpen waar u het meest vertrouwd mee zou moeten zijn, Buulo Hawiyow en Buulo Yusuf laat u enige onduidelijkheid bestaan. Over Buulo Yusuf waar uw oom Ab. woonde, zegt u in het eerste gehoor dat dit dorp zich ten oosten van Toosweyne bevindt, terwijl u in het tweede gehoor beweert dat het ten westen ervan ligt, net zoals War Garasle en War Dugsi (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 3). U kunt deze drie dorpen ook niet ten opzichte van elkaar situeren (CGVS II, p. 3). Buulo Yusuf werd ook op geen enkele kaart die het CGVS raadpleegde, teruggevonden (zie kaarten in het administratief dossier). Wat Buulo Hawiyow betreft - het dorp waar de boerderij van uw familie zich bevond -, beweert u dat u er nooit geweest bent omdat u het te druk had met de Koranschool en voor uw broers en (half)zussen moest zorgen (CGVS II, p. 4). Het is op zich weinig waarschijnlijk dat u op geen enkel moment in uw leven naar de boerderij bent gegaan, zelfs al hoefde u daar niet te helpen (CGVS II, p. 4). Uw verklaring over de loopafstand van 40 minuten tussen Toosweyne en Buulo Hawiyow lijkt bovendien zwaar onderschat aangezien de twee dorpen een 10-tal kilometer van elkaar verwijderd liggen. Over de loopafstand naar Berdale, dat tussen 14 en 18 kilometer van Toosweyne aflight, lijken uw verklaringen veel meer steek te houden. U stelt immers dat het drie uur stappen was er naartoe (CGVS I, p. 14; CGVS II, p. 2).

Toch blijft het evenwel vreemd dat u een correcte inschatting kan geven van de loopafstand naar Berdale maar niet naar de boerderij van uw familie. Niet alleen is het niet geloofwaardig dat u nooit in Buulo Hawiyow zou zijn geweest, maar evenmin dat u geen correctere inschatting kunt geven. Redelijkerwijze kan er verwacht worden dat u dit hoe dan ook doorheen de gesprekken tussen uw familieleden moet hebben opgevangen.

Uw verklaringen over de **landbouw** doen verder twijfels rijzen of u wel degelijk in uw beweerde streek van herkomst gewoond hebt als lid van een familie met landbouwgronden, in een hoofdzakelijk agrarische gemeenschap (CGVS II, p. 5, zie informatie in het administratieve dossier). Zo omschrijft u de opeenvolging van de verschillende seizoenen foutief als “Gu, deyr, jilaal en haga” (CGVS I, p. 16), terwijl dit in werkelijkheid jilaal, gu, haga en deyr is (zie informatie in het administratieve dossier). Ook uw kennis van oogst- en zaaitijden is gebrekkig. Bovendien verschillen uw verklaringen hierover op sommige vlakken in de opeenvolgende gehoren. Uit informatie over de landbouw in uw streek van herkomst blijkt dat gewassen als maïs en sorghum voornamelijk tijdens de gu en deyr worden gezaaid en tijdens haga en jilaal worden geoogst (zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd naar de zaaiperiode van de gewassen die jullie kweekten (maïs, bonen, pinda's, sesam en sorghum), antwoordt u dat dit meestal in het haga-seizoen was en er werd gerekend op de regen. Aansluitend vertelt u dat de gewassen tijdens de gu werden geplant zodat ze in deyr konden worden geoogst en dat er regen nodig was om de gewassen te laten groeien (CGVS I, p. 16). In het eerste gehoor beweert u ook dat de oogsttijd zich meestal tijdens het deyr-seizoen, op het einde van het jaar en het begin van het volgende jaar voordeed (CGVS I, p. 16). Het deyr-seizoen omvat echter de maanden oktober, november en december en is over het algemeen een zaaiperiode (zie informatie in het administratieve dossier). In het tweede gehoor wordt nogmaals gepeild naar uw kennis van de oogstperiodes. U vertelt dan dat de gewassen twee keer per jaar rijp waren en dat dit in deyr en haga was, wat gedeeltelijk beter overeenstemt met de informatie die voorhanden is over uw regio van herkomst maar duidelijk verschilt van uw verklaringen tijdens het eerste gehoor (CGVS II, p. 5).

Een element dat verder twijfel zaait over uw beweerde herkomst uit het district Berdale en in het bijzonder over uw recente verblijf daar, heeft te maken met de **droogte van 2011**. Uw verklaringen hierover zijn beperkt en weinig accuraat. Zo vertelt u in het eerste gehoor dat er een hulporganisatie naar het dorp kwam tijdens de droogte, maar weet u er verder niets meer over te vertellen, behalve dat de organisatie anderhalve maand à twee maanden na het begin van de droogte arriveerde. Voorts kent u de naam, het logo noch de kleuren van de organisatie. Gevraagd of het om een buitenlandse organisatie ging, antwoordt u dat er blanke mensen bij waren (CGVS I, p. 17-18). Na de pauze tijdens het eerste gehoor wil u vooraleer uw asielrelaas te vertellen eerst corrigeren dat het geen blanke en buitenlandse hulpverleners waren maar dat het Somaliërs waren. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de reden dat u eerst zei dat het blanken waren, antwoordt u dat u de vraag niet goed begrepen had (CGVS I, p. 18). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u de vraag verkeerd begrepen zou hebben aangezien uw antwoord duidelijk en in relatie tot de vraag was. Een vergissing als deze is bovendien ook weinig waarschijnlijk omdat dit juist één van de meest voor de hand liggende zaken zijn die verwacht worden dat u zich zou herinneren. Daarnaast kunnen er vragen gesteld worden bij de timing van uw correctie. Dat u tot nieuwe inzichten komt na de pauze, lijkt geen toeval. Uw verklaringen over de hulporganisatie zijn dermate vaag en beperkt dat ze niet weten te overtuigen.

Uw kennis over andere, meer specifieke elementen van de droogte en ontwikkelingen die zich in die periode voordeden, is evenmin overtuigend. De droogte van 2011 begon met het uitblijven van de deyr-regens in 2010, maar u stelt dat deze begon met het uitblijven van de gu-regen in 2011 (CGVS I, p. 18; CGVS II, p. 7; zie informatie in het administratieve dossier). Tekenend is eveneens dat u geen duidelijk zicht hebt op de plaatsen waarnaar mensen heen gingen op zoek naar hulp. U beweert dat de mensen uit uw dorp naar dorpen trokken waar ze werden geholpen, maar behalve een plaats nabij Berdale hebt u geen idee waar ze precies heen gingen. U beweert dat de mensen die naar Bardale gingen terugkwamen en de anderen niet, waardoor ze het ook niet konden vertellen waar ze heen waren gegaan (CGVS I, p. 7-8). Logischerwijze kan er geredeneerd worden dat mensen uit een klein dorp als Toosweyne die wanhopig op zoek waren naar hulp over hun vluchtplannen moeten hebben gesproken. Daarnaast is het in die context onwaarschijnlijk dat informatie over de plaatsen waar hulp geboden werd en waar vluchtelingenkampen ontstonden in andere Somalische provincies en buiten Somalië niet gekend zouden zijn bij dorpelingen die besloten te blijven. Uit getuigenissen van Somaliërs afkomstig uit de provincies Bay en Bakool die tijdens de droogte hun streek van herkomst verlieten, blijkt dat sommige families één of meerdere familieleden achterlieten in hun dorp van oorsprong. Verder blijkt ook dat deze mensen vanuit vluchtelingenkampen in Somalische buurlanden contact onderhielden met de achterblijvers en zelfs terug naar de regio van herkomst keerden.

Een zekere vorm van communicatie tussen vertrekkers en achterblijvers bleef met andere woorden bestaan, waardoor het niet onredelijk is van u te verwachten dat u meer specifieke informatie over de droogtevluchtelingen uit uw dorp kunt geven (zie informatie in het administratieve dossier).

Een bijkomend element dat uw beweerde herkomst uit het district Berdale doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw **clankennis en de daarmee verbonden politieke geschiedenis** van de regio. In eerste instantie valt op dat u moeite vertoont met uw clanlijn. Het opzeggen daarvan verloopt niet vlot, terwijl het aanleren en opsommen van de clanlijn nochtans een centraal onderdeel vormt van de orale cultuur van de Somaliërs (CGVS I, p. 8; zie informatie in het administratieve dossier). Bovendien is uw overige clankennis beperkt. U kent weliswaar de grote onderverdelingen van de Mirifle, maar u kunt specifiekere clankennis niet aan uw streek van herkomst koppelen. Zo weet u niet welke clans precies er in de naburige dorpen woonden naast leden van uw eigen clan Leysan. U komt immers niet verder dan “een mix van clans” (CGVS I, p. 9). Ook op het subclanniveau van uw eigen clan die naar uw zeggen in uw district goed vertegenwoordigd is, blijft uw kennis steken op de twee grote subclans Bari en Orsi. U kunt geen verdere onderverdelingen van deze subclans opnoemen. U stelt het volgende: “Leysan is enkel onderverdeeld in Bari en Orsi en dan heb je de namenreeks naar boven” (CGVS II, p. 12). Ook van de andere clans in uw dorp, Ashraf en Yantar, kunt u geen subclans opnoemen (CGVS II, p. 12). U blijkt evenmin de Garwale te kennen, een subclan van de Mirifle die tot dezelfde alliantie van de 8 behoort als de Leysan (CGVS I, p. 28). Wanneer het CGVS u de Dabarre subclan van de Digil vernoemt, herkent u dit als een subclan van de Mirifle. U weet niet waar deze clan woont, terwijl deze clan sterk vertegenwoordigd is in het naburig district Dinsoor (CGVS, p. 12-13; zie informatie in het administratieve dossier).

Uw kennis van de relaties van de Leysan met andere clans is miniem. De provincie Bay was in de jaren '90 en begin 2000 nochtans het schouwtoneel van gewelddadige en aanslepende clanconflicten. Zo was er in de eerste plaats de zogenaamde Salbalaad-invasie van Haber Gedir-warlord M. Farah Aideed midden jaren '90 met als gevolg daarvan de opkomst van de Rahanweyn Resistance Army (RRA). Er woedden in deze periode heel wat conflicten onder de Rahanweyn-clans onderling – conflicten die tot op de dag van vandaag vaak onopgelost blijven. Zo had de Leysan-clan conflicten met de Harin en Jiron subclans van de Mirifle, maar hadden ze wel altijd goede banden met de Emid-subclan in het district Berdale (zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd naar clanconflicten in uw dorp, district en provincie, antwoordt u aarzelend dat er een gevecht was tussen Leysan en een andere clan. U kunt er geen verdere informatie over geven. U weet alleen dat u nog niet was geboren op dat moment (CGVS I, p. 10). Op de vraag met welke clans er ooit spanningen of minder goede relaties waren, blijft u het antwoord schuldig. U bent ook onwetend over de subclans van de Mirifle waarmee de Leysan-clan altijd goede banden heeft gehad. De naam van één van de lokale bondgenoten van uw clan, Emid, herkent u zelfs niet wanneer het CGVS deze ter sprake brengt (CGVS II, p. 12). Wanneer er u nog enkele termen worden vernoemd die te maken met de conflicten in Bay, blijkt uw kennis bijzonder beperkt. Zo kent u niet de clan waartoe warlord Aideed behoorde en bij RRA legt u uit dat Rahanweyn-mensen zo genoemd worden. U weet niet of er een conflict was en of ze daarom zo worden genoemd. Gevraagd in welke context u over RRA hoorde praten, antwoordt u dat de term wel eens geroepen werd, dat u er zich geen vragen bij stelde en dan men altijd sprak over “tijdens de oorlog van RRA”. Waar de letters van RRA voor staan, weet u niet (CGVS II, p. 13). Nochtans werd volgens een bron één van de oprichters van de RRA, M. Ibrahim Habsade, in uw dorp geboren, wat uw onwetendheid verder in een negatief daglicht plaatst. Gezien de omvang van het conflict en de ingrijpende invloed daarvan op uw district en provincie is het niet onredelijk om van u te verwachten dat u een beter zicht zou bieden op de clanrelaties en spanningen in uw regio. Deze hiaten in uw kennis over de geschiedenis van uw district en provincie tasten verder de geloofwaardigheid aan van uw beweerde herkomst uit het district Berdale.

Uw kennis van **recentere gebeurtenissen** in uw regio overtuigt door zijn vaagheid en gebrekkigheid evenmin. Wat de komst van Al-Shabaab in uw dorp betreft, kan u niet precies zeggen wanneer de groepering de controle over uw dorp overnam of wanneer ze in uw dorp neerstreken. U herinnert zich niet hoe oud u toen ongeveer was, terwijl van u kan verwacht worden dat u zich daar toch een idee moet van kunnen vormen. U legt immers uit dat hun aanwezigheid een invloed op het dagelijkse leven in uw gemeenschap had (CGVS I, p. 26-27). Van de aanwezigheid van de overheid en het Ethiopische leger in de stad Berdale bent u op de hoogte, maar u kan geen indicatie geven hoe lang zij daar al waren, zelfs wanneer u gevraagd wordt om een inschatting te maken en die uit te drukken in jaren of maanden voor uw vertrek. U legt uit dat ze aanwezig waren op het moment dat u naar Berdale op de vlucht was geslagen voor de gevechten en daarvoor al, maar dat de troepen soms weggingen (CGVS II, p. 8-9).

Nochtans had de overheid al sinds begin 2012 de controle over de stad Berdale overgenomen, was er een districtscommissaris aangesteld en waren er pogingen om Al-Shabaab uit het district te verdrijven (zie informatie in het administratieve dossier). In het licht van de informatie blijven uw verklaringen over de machtsverhoudingen vaag. Er zou dan ook verwacht worden dat u op zijn minst een indicatie kan geven van hoelang voor uw vertrek of in welk jaar de regering Al-Shabaab van de controle verdreef in de stad Berdale. Daarnaast blijken uw verklaringen over een belangrijk incident in Toosweyne in juli-augustus 2014 te algemeen van aard voor iemand die het conflict beweert te hebben meegemaakt. In juli 2014 ontwikkelde er zich immers een conflict tussen Al-Shabaab en inwoners van Toosweyne omdat deze laatsten weigerden zich te laten afpersen. Daarop ontstonden gevechten tussen Leysan-milities, Amisom-troepen en Al-Shabaab. Tientallen mensen kwamen om en huizen werden in brand gestoken (zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd naar de slachtoffers, zegt u dat er vooral mannen zijn omgekomen maar u weet niet wie die mensen waren of om hoeveel mensen het ging. U verklaart uw onwetendheid op dit vlak door het feit dat u moest rennen voor uw leven en dat dit soort informatie enkel naar buiten komt als het over bekende slachtoffers gaat. Nochtans blijkt uit de informatie dat u niet de enige vluchteling uit Toosweyne was die naar Berdale vluchtte en keerde u nadien naar uw dorp terug (CGVS II, p. 9-10). Dat u geen gedetailleerde informatie kunt geven over de identiteit of het aantal slachtoffers in uw dorp, houdt dan ook geen steek.

Gevraagd naar andere incidenten die zich in uw dorp en nabije omgeving voordeden, haalt u een incident in Abrane aan waarbij mensen die aan een telecommunicatiemast werkten zouden zijn gearresteerd. U weet niet wat er met die mensen gebeurde. Het incident werd echter niet teruggevonden in de geraadpleegde persbronnen (zie informatie in het administratieve dossier). Voorts blijkt dat u niet op de hoogte bent van een incident dat plaatsvond in uw eigen dorp in november 2014. Twee gezondheidmedewerkers van een NGO werden toen door Al-Shabaab gearresteerd en 17 dagen later vrijgelaten na tussenkomst van de lokale clanouderen (zie informatie in het administratieve dossier). Wanneer het CGVS u expliciet vraagt of u van een kidnapping van NGO-medewerkers hebt gehoord, blijkt dit niet het geval te zijn. U beweert dat u er niets van hoorde omdat er geen radio is in het dorp en uw moeder het ook niet vertelde. U legt uit dat u alleen informatie doorkreeg via uw moeder en u nergens van afwist als zij u niet op de hoogte bracht (CGVS I, p. 27-28). Uw verklaringen zijn weinig aannemelijk. Een incident als dit waarbij clanouderen optraden om gezondheidmedewerkers vrij te laten, kan niet onopgemerkt zijn gebleven in uw dorp. Dat u zelf er niets over gehoord hebt of dat uw moeder die als vroedvrouw met veel andere mensen in contact kwam, hier niets over opgevangen zou hebben of hierover gezegd zou hebben tegen u is dan ook niet aannemelijk. Uw kennis van de recente gebeurtenissen in uw dorp vertoont dan ook hiaten die niet zomaar door uw specifieke levensomstandigheden kunnen worden verschoond. Dit laatste element doet finaal afbreuk aan uw beweerd verblijf tot mei 2015 in het district Berdale.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Berdale gelegen in de regio Bay. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Berdale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Hierop reageerde u met de verklaring dat u altijd in uw dorp hebt gewoond en niet weet hoe het CGVS daarvan te overtuigen (CGVS II, p. 14). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Vervolgens verklaarde u nogmaals dat u tot de beweerde periode in Toosweyne hebt gewoond (CGVS II, p. 14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 31 augustus 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande haar leeftijd stelt verzoekster dat zij nooit de bedoeling heeft gehad om de asielinstanties te misleiden en de geboortedatum heeft gegeven die haar werd meegedeeld door haar moeder.

Verzoekster benadrukt dat haar geografische kennis niet ingestudeerd is. Zij stelt dat verweerder aangeeft dat verzoekende partij een bijzonder uitgebreide kennis heeft van de rondom gelegen dorpen: zij kan ze opnoemen én correct situeren. Verzoekster meent dat het niet ernstig is dat verweerder het dan over een andere boeg gooit en de kennis van verzoekende partij te uitgebreid en te gedetailleerd vindt, waardoor het volgens haar wel ingestudeerd moet zijn.

Verzoekster legt uit dat zij een kind uit een landbouwersfamilie is en dat haar moeder haar vertelde over de verschillende dorpen die zij bezocht met de dieren. Verzoekster beklemtoont heel haar leven in haar dorp gewoond te hebben en aldus gehoord te hebben over de rondom gelegen dorpen. Het verzoekschrift betoogt verder: *"Het is dan ook niet vreemd dat zij deze dorpen kent en ze ook kan situeren. Het is onbegrijpelijk wat verwerende partij nu verwacht van verzoekende partij: kent zij de dorpen, dan is het volgens verwerende partij ingestudeerd, kent zij ze niet, dan is zij volgens verwerende partij niet van daar afkomstig gezien zij daar opgegroeid is en op de hoogte zou moeten zijn van deze dorpen. verwerende partij blaast aldus was en koud en maakt het voor verzoekende partij onmogelijk om aan te tonen dat zij weldegelijk van Toosweyne afkomstig is!"*

Waar verweerder valt over het feit dat verzoekster bepaalde dorpen niet herkent, dient verweerder volgens verzoekster enig relativeringsvermogen aan de dag te leggen bij de interpretatie van de antwoorden van de verzoekende partij. *"Éénieder die het hier niet mee eens moet zichzelf eens afvragen of hij alle dorpen in een straal van 15 km rond haar eigen woonplaats kent, evenals de wegen die er langs liggen. Het antwoord zal ongetwijfeld ontkennend zijn!"*.

Bovendien voert het verzoekschrift aan dat het *"verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving."*. Verzoekster verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde *"dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"*. Hij gaf voorts aan dat *"In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."* Het verzoekschrift stipt aan dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Verzoekster betoogt dat zij een jonge vrouw is haar dorp bijna nooit verlaten en haar kennis heeft vergaard door hetgeen haar moeder haar vertelde. Dat zij bepaalde wandelafstanden niet correct kan inschatten is niet verwonderlijk. Het verzoekschrift acht het wel bijzonder onredelijk van verweerder om de zeer uitgebreide kennis van verzoekster als ingestudeerd te beschouwen en zich enkel te focussen op de dorpen en afstanden die zij niet kende.

Waar verweerder vervolgens stelt dat verzoekster de volgorde van de seizoenen niet zou kennen en niet zou weten welke gewassen in welk seizoen gezaaid en geoogst werden, stelt het verzoekschrift dat zij de seizoenen heeft opgenoemd, toen haar dat gevraagd werd. Zij beklemtoont dat haar niet gevraagd werd om de seizoenen in volgorde op te noemen, althans zo heeft verzoekende partij de vraag nooit begrepen. Verwerende partij gaat hier aldus te kort door de bocht. Verzoekster haalt aan dat verweerder zelf stelt in de beslissing dat verzoekster tijdens haar tweede gehoor, toen zij gevraagd werd naar de oogsttijden, correct kon aangeven wanneer deze plaatsvonden.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeksters kennis over de droogte van 2011 te beperkt zou zijn, voert het verzoekschrift aan dat de feiten reeds dateren van meer dan 6 jaar geleden en zij toen een minderjarige was. *"Het is voor haar bijzonder moeilijk om bepaalde details nog te kennen"*

aangaande deze droogte. Zij kent de grote lijnen ervan, namelijk wanneer de droogte plaatsvond, dat er geen hulporganisaties aanwezig waren, dat heel veel mensen vluchtten dat veel mensen en dieren omkwamen, ...".

Verzoekster voert aan dat verweerder redelijk te werk dient te gaan en dient rekening te houden met het profiel, de leeftijd en de levensomstandigheden van verzoekster.

Het verzoekschrift benadrukt dat verzoekster *"bijzonder gedetailleerde en uitgebreide informatie kon verschaffen over haar dorp, informatie die zij niet zou kennen indien zij niet effectief van Toosweyne afkomstig zou zijn."* Zij kon een hele reeks van dorpen rondom haar dorp opsommen, vertelde over haar dorp, vertelde over de clans in haar dorp, over de namen die haar werden voorgelezen door verweerder.

Het verzoekschrift betoogt verder dat verzoekster zij nog een kind was op het ogenblik dat Al Shabaab de controle in haar dorp overnam en dat bezwaarlijk kan verwacht worden dat zij de precieze data en omstandigheden hiervan kan weergeven.

Verzoekster herneemt hetgeen zij tijdens het tweede gehoor over Al Shabaab vertelde. Zij stelt dat het niet zo was dat er vaste termijnen waren wanneer de overheid, dan Al Shabaab aan de macht was, alles verliep chaotisch: de overheid was aan de macht, dan nam Al Shabaab de macht over, daarna werden zij verdreven door de overheid en de Ethiopische troepen,... alles verliep door elkaar. Voor een jonge - ten tijde minderjarige - Somalische vrouw is het onmogelijk om een exacte chronologische weergave te geven van de gebeurtenissen, aldus het verzoekschrift.

Het verzoekschrift merkt nog op dat verweerder zich heeft gefocust op de vragen waarop verzoekster niet kon antwoorden en het grootste deel van het gehoor gewoonweg naast zich neerlegde.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

De informatie die verzoekster heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Toosweyne afkomstig is.

Verwerende partij motiveert volgens verzoekster absoluut niet omtrent haar asielrelaas. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekster haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

In hoofdorde vraagt verzoekster om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Advies van het UNHCR"* van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat verzoekster zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 9 juli 2015. Verzoekster verklaart te zijn geboren op maart 1999 (verklaring DVZ van 22 september 2015, punt 4), terwijl medisch vastgesteld werd dat zij *“op datum van 09-07-2015 een leeftijd heeft van ouder dans 18 jaar, waarbij 22,9 jaar met een standaarddeviatie van een 1,7 jaar een goede schatting is.”*

Waar verzoekster stelt dat zij nooit de bedoeling heeft gehad om de asielinstanties te misleiden en de geboortedatum heeft gegeven die haar werd meegedeeld door haar moeder, betreft dit een louter blote bewering. Bovendien kan de Raad niet inzien – noch maakt verzoekster aannemelijk – waarom verzoeksters moeder haar dermate verkeerd zou informeren over haar geboortjaar te meer er ongetwijfeld nog meer kinderen in de familie of de buurt geboren zijn en hun leeftijden, zeker in de kindertijd toch evident zijn.

2.4.3. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 17 maart 1999 (correctie: 17 maart 1993) in Toosweyne, district Bardale, provincie Bay, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op 22 mei 2015 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10, 31; gehoorrapport van het CGVS van 10 januari 2017 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 5), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in Toosweyne, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster als jonge vrouw jaar, haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.4. Verzoeksters beweerde herkomst uit het dorp Toosweyne, district Bardale, provincie Bay, Somalië wordt aangetast nu verzoeksters geografische kennis over haar beweerde regio van herkomst enerzijds gebrekkig en weinig doorleefd is en anderzijds ingestudeerd voorkomt. Zo beweert verzoekster verkeerdelijk dat Fool Feyle een dorp op de weg tussen Toosweyne en Baidabo is en stelt zij foutief dat Kurtun Toosweyne is (CGVS-verslag 1, p. 28-29, zie kaarten administratief dossier). Buulo Yusuf, waar haar oom Ab. woonde, situeert zij tijdens haar eerste gehoor bij het CGVS aanvankelijk ten oosten van Toosweyne, doch tijdens haar tweede gehoor ten westen (CGVS-verslag 1, p. 7; gehoorrapport van het CGVS van 26 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 3). Over Buulo Hawiyow, waar de boerderij van verzoeksters familie gelegen is, stelt zij dat – hoewel zij er nooit geweest zou zijn – het ongeveer 40 minuten wandelen is vanuit Toosweyne (CGVS-verslag 2, p. 2), terwijl uit de kaarten in het administratief dossier blijkt dat dit meer dan tien kilometer van Toosweyne verwijderd ligt. Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster de door haar opgesomde nabijgelegen dorpen in de juiste windrichtingen ten opzichte van Toosweyne kan situeren, nu zij verklaarde geen formeel onderwijs te hebben genoten en haar dorp amper te hebben verlaten, CGVS-verslag 1, p. 6-7, 13) en getuigt dit van ingestudeerde kennis.

Waar verzoekster aanvoert dat haar kennis niet ingestudeerd is, dat haar moeder haar vertelde over de dorpen die zij bezocht met de dieren en dat zij in het dorp hoorde over de rondom gelegen dorpen, merkt de Raad op dat verzoeksters fragmentarische kennis, waarbij zij enerzijds niet kon aangeven hoever het wandelen was naar de boerderij van haar familie – zelfs als zou zij zelf nooit naar de boerderij geweest zijn, zou zij dit minstens van familieleden moeten hebben gehoord – doch anderzijds een resümé aan omliggende dorpen volgens de windrichtingen kon situeren, wel degelijk het ingestudeerde karakter van verzoeksters geografische kennis aantoonde. In het licht van verzoeksters voorgehouden profiel, een ongeschoolde jonge vrouw die amper haar dorp verlaten heeft, is het niet geloofwaardig dat verzoekster op dergelijke theoretische wijze kon antwoorden. Het ingestudeerde karakter van de kennis wijst er dan ook op dat verzoeksters profiel van ongeschoolde vrouw geheel ongeloofwaardig is.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR-advies conclusies kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet ondervraagd werd over *“alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving”*, zoals het advies aanklaagt, maar over de aanwezige clans in haar regio, de droogte van 2011, de recente gebeurtenissen in haar regio.

2.4.6. Verder maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij als lid van een landbouwfamilie in Toosweyne in een hoofdzakelijk agrarische gemeenschap heeft gewoond (CGVS-verslag 2, p. 4-5; zie informatie administratief dossier). Zo slaagt zij er niet in de seizoenen in de juiste volgorde op te noemen en is zij slechts gebrekkig op de hoogte van de oogst- en zaaitijden (CGVS-verslag 1, p. 16; zie informatie administratief dossier) terwijl een boerendochter dergelijke kennis van zelfs opdoet.

Waar het verzoekschrift betoogt dat aan verzoekster niet werd gevraagd om de seizoenen in volgorde op te noemen en dat verzoekster de vraag alleszins zo niet heeft begrepen, vindt deze bewering niet de minste steun in het gehoorverslag waarin ondubbelzinnig staat te lezen dat de dossierbehandelaar vroeg, *“U hebt, gu, haga genoemd, wat is de volgorde van de seizoenen?”*, waarop verzoekster antwoordde *“Gu, deyr, jilaal en haga”* (CGVS-verslag 1, p. 16). De Raad kan niet inzien hoe verzoekster deze vraag verkeerd begrepen zou hebben. Waar verzoekster aanhaalt dat verweerder zelf stelt in de beslissing dat verzoekster tijdens haar tweede gehoor, toen zij gevraagd werd naar de oogsttijden, correct kon aangeven wanneer deze plaatsvonden, dient opgemerkt dat dergelijke vaststelling verzoeksters onwetendheid aangaande de zaai- en oogsttijden tijdens het eerste gehoor niet kan verschonen. Dat verzoekster tijdens het tweede gehoor opeens de oogsttijden correct kan aangeven, wijst er slechts op dat verzoekster deze informatie naar aanleiding van het tweede gehoor heeft opgezocht. Uit voorgaande kan slechts afgeleid worden dat verzoeksters herkomst en haar profiel als lid van een landbouwfamilie niet minimaal aannemelijk wordt gemaakt.

2.4.7. Verder legt verzoekster oppervlakkige en incoherente verklaringen af aangaande de aanwezigheid van een hulporganisatie naar aanleiding van de droogte van 2011. Hoewel zij aanvankelijk verklaard had dat er nooit organisaties in haar dorp zijn geweest (CGVS-verslag 1, p. 8), bracht zij later zelf aan dat er *“een organisatie [was] die ons kwam helpen, dat was de enige waar mensen konden door overleven.”*, doch kende zij noch de naam, noch het logo, noch de kleuren van de organisatie (CGVS-verslag 1, p. 17). Verzoekster wist evenmin wanneer deze hulporganisatie in haar dorp arriveerde (*“Ik weet de exacte maand niet meer, het was rond een maand en een half en twee maanden na de droogte”*, CGVS-verslag, p. 18). Gevraagd of het een buitenlandse organisatie betrof, antwoordde verzoekster initieel, *“Er waren witte mensen met hen”* (CGVS-verslag 1, p. 17), doch stelde even later – na de pauze – *“Mag ik even onderbreken? Ik zei u eerder, in 2011 de periode van de droogte dat de witte mannen kwamen. Het aren normale mannen (Somaliërs).”* (CGVS-verslag 1, p. 18). Dergelijke vage – en wijzigende – verklaringen kunnen aldus niet overtuigen.

2.4.8. Ook verzoeksters verklaringen over de droogte zelf kunnen haar aanwezigheid in de regio niet aantonen. Zo stelde verzoekster dat de droogte van 2011 begon met het uitblijven van de gu-regen in 2011 (CGVS-verslag 2, p. 6), terwijl deze droogte begon met het uitblijven van de deyr-regens in 2010 (zie informatie administratief dossier). Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster niet kan aangeven waarheen – behalve naar een plaats nabij Bardale – de mensen uit haar dorp waren weggevlucht noch dat enkel de mensen die naar Bardale gevlucht waren, na de droogte waren teruggekeerd naar Toosweyne (CGVS-verslag 2, p. 7). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat er vluchtelingenkampen ontstonden, zowel in andere Somalische provincies als buiten Somalië en dat mensen die de droogte waren ontvlucht vanuit deze vluchtelingenkampen contact onderhielden met de achterblijvers en zelfs terugkeerden naar de regio van herkomst. Verzoeksters onwetendheid hieromtrent loochent haar beweerde herkomst uit de regio.

Waar het verzoekschrift verzoeksters onwetendheid tracht te verschonen door te stellen dat de feiten reeds dateren van meer dan 6 jaar geleden en zij toen een minderjarige was, merkt de Raad op dat - gelet op het leeftijdsonderzoek dat hierboven reeds werd besproken - verzoekster reeds 18 (22,9) jaar was in 2011. Zelfs indien de droogte zich meer dan zes jaar geleden heeft voorgedaan, dan nog is het niet onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij kan aangeven wanneer deze droogte begon - temeer gezien het door haar voorgehouden profiel van dochter uit een landbouwfamilie - en dat zij op de hoogte is van het bestaan van vluchtelingenkampen in andere provincies en buiten Somalië. Bovendien werd reeds aangegeven dat verzoeksters kennis ingestudeerd is en ze dus minstens de verstandelijke mogelijkheden heeft om haar leefomgeving te kennen.

2.4.9. Verzoeksters herkomst uit Toosweyne, Somalië wordt verder ondergraven door haar gebrekkige clankennis. Zo heeft verzoekster vooreerst moeite met het vlot opnoemen van haar eigen clanlijn (CGVS-verslag 1, p. 8), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat veel Somaliërs een lange lijst van mannelijke voorvaders kunnen opsommen, dat dit een centraal onderdeel vormt van hun orale cultuur en het hen toelaat om nauwkeurig hun plaats in de samenleving te bepalen. Verder is verzoeksters clankennis met betrekking tot de buurdorpen van Toosweyne onaannemelijk ontoereikend (*“Ze zijn een mix van clans. Onder hen is Leysan, ik ken de andere clans niet.”*, CGVS-verslag 1, p. 9). Verzoekster kan voorts geen verdere onderverdelingen van de subclans van haar eigen clan geven, noch van de andere clans in haar dorp, Ashraf en Yantar (CGVS-verslag 2, p. 11). Bovendien blijkt verzoekster slechts minimaal op de hoogte van de relaties van haar eigen clan, de Leysan, met andere clans. Verzoekster kan slechts aangeven dat er *“een gevecht [was] tussen... AZ denkt na... Ik ben het vergeten, maar het was Leysan die tegen een andere clan vocht. (...) Ik werd geen details gegeven over dat gevecht. Ik werd alleen gezegd dat mijn clan vocht met een ander.”* (CGVS-verslag 1, p. 10), terwijl midden jaren 1990 conflicten woedden onder de Rahanweyn-clans onderling welke die tot op de dag van vandaag onopgelost blijven – de Leysan had conflicten met de Harin en Jiron subclans van de Mirifle. Verder bleek verzoekster er niet van op de hoogte dat haar clan goede banden met de Emid-subclan onderhield. Meer nog, zij herkende deze clan zelfs niet wanneer deze haar werd voorgelezen tijdens het gehoor (CGVS-verslag 2, p. 12). Verzoeksters gebrekkige kennis aangaande haar eigen clan, de clans uit haar omgeving en de relaties van haar eigen clan ondergraven haar beweerde Somalische herkomst, nu de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven in Somalië bepalen en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten.

2.4.10. Tot slot doet verzoeksters gebrekkige kennis aangaande recente incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in haar voorgehouden regio afbreuk aan haar beweerde herkomst.

Verzoekster kan niet aangeven wanneer Al Shabaab de macht in haar dorp overnam (CGVS-verslag 1, p. 26), weet niet sinds wanneer de overheid en het Ethiopisch leger in de stad Berdale aanwezig zijn, noch sinds wanneer Al Shabaab verdreven is (CGVS-verslag 2, p. 8-9) en kan slechts algemene verklaringen afleggen over een zwaar conflict tussen Al Shabaab en inwoners van Toosweyne in juli-augustus 2014, waarbij gevechten plaatsvonden tussen Amisom, Leysan-milities en Al Shabaab, mensen omkwamen en huizen in brand werden gestoken (CGVS-verslag 2, p. 9-10; zie informatie in het administratief dossier). Voorts blijkt verzoekster niet op de hoogte van een incident in Toosweyne in november 2014, waarbij twee gezondheidsmedewerkers van een NGO door Al Shabaab werden gearresteerd en na 17 dagen werden vrijgelaten door tussenkomst van de clanouderen (CGVS-verslag 1, p. 27-28; zie informatie in administratief dossier). Verzoeksters onwetendheid aangaande dergelijke ingrijpende recente gebeurtenissen in haar beweerde regio van herkomst toont slechts aan dat verzoekster niet uit Toosweyne afkomstig is en er ook niet heeft gewoond.

Waar het verzoekschrift betoogt dat verzoekster nog een kind was op het ogenblik dat Al Shabaab de controle in haar dorp overnam en dat bezwaarlijk kan verwacht worden dat zij de precieze data en omstandigheden hiervan kan weergeven, wijst de Raad erop dat verzoekster zich reeds in haar tienerjaren bevond en geenszins verwacht wordt dat zij exacte data geeft wel dat zij feiten in verband kan plaatsen. Daarnaast kan redelijkerwijs ook van een jonge persoon worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven, temeer gezien de aanwezigheid van Al Shabaab een invloed op het dagelijks leven had.

2.4.11. Waar het verzoekschrift benadrukt dat verzoekster bijzonder gedetailleerde en uitgebreide informatie kon verschaffen over haar dorp kan deze uit voorgaande geenszins blijken. Deze beperkte kennis volstaat geenszins om haar voorgehouden herkomst uit Toosweyne aannemelijk te maken. Immers de (weinige) kennis aangaande de dorpen rondom haar dorp, over de clans in haar dorp en over de namen die haar werden voorgelezen door verweerder, kunnen makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoekster niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen. Hoe dan ook de bestreden beslissing dient te worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

2.4.12. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Toosweyne, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Toosweyne, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Toosweyne, Somalië, zodat zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5.2. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK